

ZGŁOSZENIE DOBREJ PRAKTYKI

NAZWA SZKOŁY	Liceum Ogólnokształcące im. Stefana Roweckiego Grota w Czerwieńsku
DANE SZKOŁY (adres, telefon, e-mail)	ul. Ogrodowa 9 66-016 Czerwieńsk tel/ faks. 68 327 81 27
IMIĘ I NAZWISKO AUTORA/AUTORÓW DOBREJ PRAKTYKI	Marlena Działabij-Drupka
TYTUŁ PRZEDSIĘWZIĘCIA	<i>Krótki kurs latania w obszarach przedsiębiorczości</i>
RODZAJ PRZEDSIĘWZIĘCIA (np. innowacja, projekt, konkurs etc.)	Lekcja organizacyjna, otwierająca zajęcia dydaktyczne z przedmiotu; Podstawy przedsiębiorczości
TERMIN I MIEJSCE REZALIZACJI	Szkoła – LO w Czerwieńsku. Lekcje, klasa lekcyjna, termin: 05.- 06.09.2017r. Realizacja – 2 godz. dydaktyczne. Zrealizowano w dwóch klasach pierwszych.
CELE DZIAŁANIA	<ul style="list-style-type: none"> wprowadzenie uczniów w przedmiot, tak, by nie wydał się nudny, paskudny i do niczego nie potrzebny, wspólne poszukiwanie odpowiedzi, na postawione pytania: Co? Po co? Jak?
OPIS DZIAŁANIA	<p>Przebieg lekcji:</p> <p>1. Wprowadzenie – łańcuch nieskończoności.</p> <p>Witam się z uczniami. Przedstawiam. Pokazuje łańcuch. Gruby metalowy przedmiot. Pragnę zwrócić uwagę i zaintrygować omawianym tematem.</p> <p><u>Kilka słów wprowadzenia:</u></p> <p>Wszyscy rozpoczynamy dziś nowy etap życia. Ja wchodzę pierwszy raz do waszej klasy. Zapraszam do wspólnej podróży, do kolejnych doświadczeń. Wy rozpoczęliście tworzenie nowej grupy społecznej; klasy. Przed Wami nowi ludzie, nowe doświadczenia, nowe wyzwania. Popatrzcie to jest łańcuch, czy może symbolizować nasze życie? Pytanie otwarte do klasy. Jeśli uczniowie nie wejdą jeszcze na tym etapie w relację, jeszcze będą zamknięci i onieśmieleni kontynuuję dalsze wprowadzenie. Jeśli zabiorą głos w dyskusji, spróbuję, aby wybrzmiało, iż oglądany łańcuch symbolizuje nasze życie. Dopowiem, lub wspólnie powiemy: Wszyscy, Ja, Wy, Oni, dokładamy w każdej minucie naszego życia kolejne ogniwo. Dziś ja staję się jednym maleńkim ogniwo w waszej przestrzeni. Przestrzeni, którą tworzymy wszyscy, która nazywa się społeczeństwem. <u>Pytanie do uczniów:</u> Spójrzcie na nasz łańcuch, jak moglibyśmy go nazwać? Uczniowie nazywają nasz łańcuch łańcuchem nieskończoności, jak nieskończona jest ilość doświadczeń w życiu. Choć głos z klasy podpowiada, że nasz łańcuch ma koniec i jest nim śmierć. Rozpoczyna się jeszcze nieśmiała, ale już ważna</p>

dyskusja. Bo przecież, śmierć nie dla wszystkich jest końcem naszego istnienia.

2. Szukanie odpowiedzi, czyli określenie celów lekcji.

Nasz cel na dziś, a właściwie na dwie pierwsze lekcje to znalezienie odpowiedzi:, Co? Po co? Jak? Co kryje się za tymi pytaniami dowiemy się za chwilę. Zwróćcie uwagę, że spróbujemy, aby nasza lekcja była połączeniem teorii i praktyki. Co będziemy często stosowali. Jeśli dowiemy się czym jest przedsiębiorczość, postawa przedsiębiorcza, to na lekcji odnajdziecie te elementy w waszym i moim zachowaniu.

I. **Co?** Omówiona prezentacja multimedialna: treści programowe i wymagania przedmiotowe.

II. Po co?

a). Definicja. Rozdaję uczniom notatkę z przygotowaną definicją (zał. 1) . Proszę, aby jeden z uczniów przeczytał podaną definicję. Następnie proszę uczniów o aktywność, którą nagrodzę oceną wagi 3, traktując wypowiedź, jako odpowiedź kreatywną z lekcji. Proszę, aby chętny uczeń omówił definicję swoimi słowami, czyli powiedział nam, jak rozumie zjawisko przedsiębiorczości, i czy przedsiębiorczość przypisana jest tylko działaniom przedsiębiorcy, czy może można ją umiejscowić w różnych przestrzeniach naszego życia. Chętni uczniowie zgłaszają się, jeśli wypowiedź nie jest kompletna, poszukujemy dalej. Poszukujemy tak długo, aż pojęcie zostanie zrozumiane i uznamy, że nasza chęć i zdolność do podejmowania decyzji może wyrażać się w różnych dziedzinach życia, a cechy, które będą nam towarzyszyć w działaniu, uznanym za przedsiębiorcze. Będziemy mówić wtedy o cechach osoby przedsiębiorczej. (Uczniowie podający propozycje mówią też swoje imiona, w ten sposób poznajemy się wzajemnie

b). Burza mózgu – pracując tą metodą wyłaniamy cechy osoby przedsiębiorczej (uczniowie podający propozycje mówią też swoje imiona, w ten sposób poznajemy się wzajemnie).

c). Scenki. Zapraszam chętnych uczniów do twórczej zabawy. Proszę, aby uczniowie dobrali się w pary. Cztery pary zaprezentują, po wylosowaniu (zał.2) zadania, postawę przedsiębiorczą w działaniu. Przedsiębiorczy rodzic. Przedsiębiorczy uczeń. Przedsiębiorczy nauczyciel. Przedsiębiorczy przedsiębiorca. Uczniowie w parach prezentują scenkę. W każdej scenie para musi nam pokazać zachowanie przedsiębiorcze danej grupy społecznej. Po pokazie omawiamy wspólnie scenki. Szukamy cech przedsiębiorczych, które zaprezentowali uczniowie, w danych rolach. Zapisujemy wniosek: przedsiębiorczym możemy być w każdej dziedzinie życia.

d). Podsumowanie, czyli:, Po co nam lekcje przedsiębiorczości? Zapraszam do dyskusji uczniów. Uczniowie podają różne odpowiedzi. Ocenię odpowiedź najbardziej kreatywną, zbierającą wszystkie wnioski. (Uczniowie podający propozycje mówią też swoje imiona, w ten sposób poznajemy się wzajemnie).
Wnioski: lekcje mają pomóc nam w opanowaniu cech przedsiębiorczych. Wprowadzić w dorosłe życie, w którym będziemy umieli działać w każdej przestrzeni społecznej. Osobistej.

zawodowej, zainteresowań. Jako dopełnienie wniosków wieszam plakat z cytatem (zał. 3).

III. Jak?

a) Jak? Czyli kilka słów o PSO, krótka prezentacja.

b) Jak? Czyli metody. Moje propozycje: Ja wybieram metody aktywne, pracę w grupach, dużo ćwiczeń praktycznych, wycieczki. Jeśli mamy tak pracować ważne są zasady zachowania na lekcji. Ja mam swoje propozycje, które obowiązują, jako pewne normy zachowania w całej szkole. Nie korzystamy z telefonów, chyba, że będą potrzebne nam do pracy. Nie jemy na lekcji, staramy się przestrzegać podstawowych zasad kultury. Nie krzyczymy na siebie, nie przeszkadzamy sobie. Wszyscy, ja i wy staramy się być aktywni i kreatywni.

c) Jak? Karta pracy (zał. 4); Jak wyobrażam sobie lekcje z PP... Praca w grupie zadaniowej, cztery osoby. Uczniowie otrzymują kartę pracy, na której mogą pisać, rysować. Do pomocy mazaki, kredki. Po wykonaniu zadania lider zespołu omawia prace.

3. Podsumowanie. Słowniczek. Praca w parach.

Uczniowie mają za zadanie przejrzeć notatki z lekcji, poszperać w zakamarkach pamięci i wypisać wszystkie nowe pojęcia, które pojawiły się podczas lekcji. Chętna para może przedstawić słowniczek pojęć. Powinny się w nim znaleźć takie pojęcia jak: kreatywny, przedsiębiorczość, grupa społeczna, rola społeczna, cechy osoby przedsiębiorczej, postawa przedsiębiorcza, przedsiębiorca, zespół, lider zespołu, społeczeństwo.

4. **Co sędzę o tej lekcji?** Metoda niedokończonych zdań. Proszę, aby każdy z uczniów wychodząc z klasy dokończył zdanie; Sędzę, że ta lekcja.....

Załączniki:

Załącznik 1.

Przedsiębiorczość (...) chęć i zdolność do podejmowania różnych zadań, zwłaszcza w dziedzinie przemysłu i handlu: pomyslność, zaradność, obrotność, operatywność. Formy społecznej przedsiębiorczości. Odznaczać, wykazywać się przedsiębiorczością. Pobudzać, rozbudzać (czyjaś) przedsiębiorczość. Nakłaniać, zachęcać kogoś do przedsiębiorczości. (Nowy słownik poprawnej polszczyzny R. M. Markowska)

Załącznik 2.

Scenka.
Polecenie. Zaprezentujcie w parze przedsiębiorcze zachowanie uczniów, w wymyślonym przez was działaniu.

Scenka.
Polecenie. Zaprezentujcie w parze przedsiębiorcze zachowanie rodziców, w wymyślonym przez was działaniu.

Scenka.
Polecenie. Zaprezentujcie w parze przedsiębiorcze zachowanie nauczyciela, w wymyślonym przez was działaniu.

Scenka.
Polecenie. Zaprezentujcie w parze przedsiębiorcze zachowanie przedsiębiorcy, w wymyślonym przez was działaniu.

	<p>Załącznik 3. „Przedsiębiorcy to niewątpliwie specjalnego rodzaju ludzie, lecz zanim stali się przedsiębiorcami byli zwykłymi ludźmi (...). Przedsiębiorcą się staje, a nie rodzi. Wszystko czego ci potrzeba, to pragnienie i gotowość do nauki.”</p> <p style="text-align: right;">L.E.Shefski</p> <p>Załącznik 4. Karta pracy – Jak wyobrażam sobie lekcje z PP.... (kartka A4 – z wpisanym problemem)</p>
<p>UZYSKANE EFEKTY</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Przedstawienie podstawowych zasad organizacji przedmiotu z podstaw przedsiębiorczości (treści, wymagania, ocena, czyli kryteria sukcesu, metody pracy i zasady kultury, nacobezu, czyli zwrócenie uwagi na co należy zwrócić uwagę). 2. Włączenie uczniów do odpowiedzi na postawione pytania: Po co? Co? Jak? Wprowadzenie uczniów w pierwsze pojęcia: kreatywny, przedsiębiorczość, grupa społeczna, rola społeczna, cechy osoby przedsiębiorczej, postawa przedsiębiorcza, przedsiębiorca, zespół, lider zespołu, społeczeństwo, czyli częściowa realizacja treści programowych: 1.1., 1.4., 1.5., 1.8. 3. Włączenie uczniów do wspólnej pracy. 4. Zainteresowanie uczniów przedmiotem, przedstawionymi treściami. 5. Nie wiało nudą. 6. Integracja, poznawanie siebie, odkrywanie w działaniu. 7. Wspólne wypracowanie zasad pracy.
<p>OSOBA ODPOWIEDZALNA ZA WARTOŚĆ MERYTORYCZNĄ TEKSTU (imię i nazwisko, telefon, e-mail)</p>	<p>Marlena Działabij Dрупka</p>

Wyrażam zgodę na zamieszczenie na stronie internetowej Ośrodka Doskonalenia Nauczycieli w Zielonej Górze www.odn.zgora.pl informacji na temat przedstawionego przykładu dobrej praktyki. Oświadczam, że materiał został opracowany samodzielnie i nie narusza praw autorskich innych osób.

Marlena Działabij-Dрупka